

1. **M**iệng môi khong khen, ó lưỡi hát mừng, Nhanh
 nguyệt quế trần thẳng vẻ vang, Rao lễ vinh quy rõ ràng
 chiến tích, Là Thánh Giá sang quới chói loà, Giống ấy
 bởi đâu Chúa ta chọn lấy, Chịu hiến chính mình thẳng tử
 thần. 2. Vì chúng Đấng Hoá công xót thương người, Chịu
 liệt khổn bởi án nguyên tội, Thuở tổ tông lấy trái độc
 mà cắn, Thì trở sa vào chết muôn đời, Song Chúa định sẵn
 trồng một Cây gỗ, Hầu gỡ án vạ bởi cây xua. 3. Thật là
 phép tắc việc rỗi linh hồn, Cho chúng tử đòi kíp sự này,
 Chúa lấy mùi sâu đổi mùi gian xảo, Hằng phản trặc vạ kẻ
 phỉnh lừa, Đoạn trở nên phương linh nghiệm cứu chữa,
 Từ chốn ác thù đã tàn hại. 4. Thời kì đã mãn, giờ thánh
 đã điểm, Nên Đức Chúa Trời khứng sai đi, Con Đức Chúa
 Cha sáng tạo trời đất, Sinh xuống thế, rời bỏ đền vàng, Mặc
 lấy xác phàm bởi lòng Đồng trinh, Từ Mẫu kháng chịu Đấng
 cứu đời. 5. Hài nhi tu oa ản chốn máng lừa, Chịu mang kiếp
 phàm nhân khó khăn, Mình Chúa cuốn trong bức khăn trải
 lót, Cực thánh Đức Bà bó thân Người, Trẻ Thánh chơn tay
 vắn chặt dây tã, Tiên báo trước ngày táng trong mồ.
 6. Ngợi ca Ba ngôi cực thánh hết lời, Hằng có phước thật đến
 muôn đời, Ngôi Cha, Ngôi Con hưởng đồng vinh quang,
 Cùng Đấng Ủi yên mãi hiển trị, Khắp cõi nhân gian tán tạ
 Danh thánh, Nhất Thể Tam Vị sống vô cùng. A-men.